

Nr 31.

Av herr **Björek m. fl.**, om ökat anslag till understödjande av skididrotten bland ungdomen.

Under en följd av år har under riksstatens åttonde huvudtitel anslag anvisats till understödjande av skididrotten bland ungdomen. Genom beslut av 1929 års riksdag utgår för innevarande budgetår ett extra reservationsanslag av 34,500 kronor. Ett värdefullt handtag har härigenom givits den sunda idrotten, samtidigt som icke minst för landsbygdens barn och ungdom möjlighet beretts till en betydelsefull ersättning för den fysiska utbildning, som gymnastiken, på grund av mångenstädes bristfälliga materiella resurser, icke kunnat skänka. Man har härvid gått fram stödjande på olika vägar. Genom att anordna dels utbildningskurser för folkskoleseminariernas elever, dels särskilda kurser för folkskolans och den högre folkskolans lärare, har man sökt förvärva erfarna ledare för skolans skididrott. I viss utsträckning har utbildningen jämväl inriktats på att tillgodose behovet av insiktsfulla ledare för de fjällfärder, som lärjungar från olika skolor årligen företaga. Vidare har genom anslaget skoldistriktet satts i tillfälle att för en ringa kostnad förvärva förstklassig skidmateriell åt lärjungarna i folkskolor och högre folkskolor. Genom den höjning av anslagsbeloppet, som beslutades av 1929 års riksdag, har denna senare förmån numera beretts även de allmänna läroverken och de kommunala mellanskolorna. Och slutligen hava skoldistriktet kunnat med anslag av statsmedel anordna särskild skidutbildning för lärjungarna i rikets folkskolor och högre folkskolor.

Erfarenheterna av de gångna årens understödjande verksamhet vitsordas från olika håll vara i hög grad gynnsamma. Överallt, där förhållandena medgivit utnyttjande av anslaget, konstateras bland lärjungar och lärare det livligaste intresse för denna gren av den fysiska fostran, och från idrottskåll har särskilt uppmärksammas, hurusom, såsom en följd av statsmakternas målmedvetna och planmässiga åtgöranden, skidfärdigheten bland de unga successivt undergått en påtaglig ökning.

Emellertid har anslagets knapphet icke medgivit verksamhetens bedrivande i den omfattning, som förhållandena göra nödvändig. För varje år, som gått, ha anspråken på bidrag ur anslaget från olika landsändar stegrats. Från de idrottsorganisationer, som under skolöverstyrelsens inseende anförtrots att handhava den ifrågavarande verksamheten, har därför med styrka påkallats, att

anslaget måtte ökas till 45,000 kronor. Skolöverstyrelsen har ock med vitsordande av det berättigade och behjärtansvärda i denna framställning hemställt om ett till 40,000 kronor förhöjt anslagsbelopp, vilket innebär en ökning utöver det nu utgående med 5,500 kronor. Jämväl 1929 års riksdag uttalade, att riksdagen med hänsyn till skididrottens stora betydelse såsom ett medel att befrämja skolungdomens fysiska hälsa ansåge önskvärt, att statens understödjande verksamhet för nämnda syfte kunde utsträckas till de allmänna läroverken och de kommunala mellanskolorna. Föredragande departementschefen har ock i årets statsverksproposition framhållit, att han funnit goda skäl förebragta för den av överstyrelsen ifrågasatta höjningen av anslaget, och han erinrar därvid särskilt om den förändrade ställning, som tillerkänts idrotten i de omorganiserade läroverken och som syntes påkalla uppmärksamhet även vid bedömande av storleken av nu ifrågavarande anslag. Med hänsyn härtill och med beaktande jämväl av 1929 års riksdags nyssberörda uttalande förklarar sig departementschefen gärna hava sett, att det varit honom möjligt att biträda överstyrelsens framställning om höjning av anslaget till skididrottens främjande. Av budgetära skäl har detta emellertid dess värre syntts ogörligt, vadan anslaget upptagits till oförändrat belopp.

Det synes oss emellertid som om den uppgift, som här förevarande anslag har att tillgodose, är av den stora och grundläggande betydelse för ungdomens fysiska fostran och därmed för folkhälsan i det hela, att de statsfinansiella betänkligheter, som ensamma fått utgöra ett skäl för en i övrigt såsom välgrundad erkänd anslagshöjning, icke kunna tillmätas avgörande betydelse. Genom en höjning av anslagsbeloppet med 3,500 kronor skulle jämväl de högre skolornas lärare kunna beredas tillfälle att erhålla en utbildning, som sätter dem i stånd att leda skidutbildningen bland dessa läroanstalters ungdomsskaror. Ytterligare har det syntts angeläget, att utbildningen av ledare för fjällfärderna bedrivs i större omfattning än hittills kunnat ske, för vilket syfte erfordras ett med 1,000 kronor förhöjt bidrag. Och slutligen har erfarenheten ådagalagt det trängande behovet av för skolbruk avsedda handledningar i skidlöpning för en beräknad kostnad av 500 kronor, varjämte administrationskostnaderna med hänsyn till verksamhetens utökning funnits kräva ytterligare 500 kronor. I allt skulle sålunda erfordras 40,000 kronor. Anvisas detta belopp, skulle skidutbildning kunna med statsmedel understödjas efter enhetliga grunder i alla offentliga barndoms- och ungdomsskolor inom de delar av landet, där naturförhållandena så medgiva, och nu förefintlig skillnad mellan olika skolstadier bortfalla.

Det synes oss uppenbart, att detta mål väl försvarar den jämförelsevis blygsamma anslagsökning å 5,500 kronor, som från idrottsorganisationens och skolöverstyrelsens sida föreslagits. Och de betydande insatser, som på området redan gjorts, motivera efter vår mening synnerligen väl detta ökade understöd från staten.

På grund av det sålunda anförda, få vi därför hemställa,

att riksdagen ville till understödjande av skididrotten bland ungdomen anvisa för budgetåret 1930/1931 ett extra reservationsanslag av 40,000 kronor att utgå på de villkor, Kungl. Maj:t kan finna gott bestämma.

Stockholm den 16 januari 1930.

Wilhelm Björck.

Gustaf Tamm.

David Norman.

K. G. Westman.

Richard Sandler.

Mauritz Hellberg.

Ruben Wagnsson.

Arvid Thelin.

B. v. Stockenström.
